

Breton Bladet

Nr 3/2011 Årgång 36

Svensk Breton Klubb

Rasklubb i Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

STYRELSEN

Ordförande:

Lennart Berglund
Forsavägen 8
820 65 FORSA
Tel bostad: 0650-56 70 32
Tel mob: 070-261 03 91
E-post: lennart.berglund@forsa.st

Vice ordförande: Regionombudsansvarig

Thomas Ekström
Gruvfogdevägen 42
743 50 Vattholma
Tel Bostad: 018-35 04 24
Tel Mob: 070-961 52 78
E-post: thomas.ekstrom@ge.com

Sekreterare, styrelseledamot :

Teddy Lindberg
Avestagatan 15
77554 Krylbo
Tel bostad: 0226-19857
Tel mob: 070-2091274
E-post: teddy.lindberg@vmfqb.se

Kassör/jaktprovsansvarig, styrelseledamot :

Lillemor Eliasson
Höjdvägen 20E
923 31 Storuman
tel 0951-101 04
E-post: lillemor.eliasson@bredband.net

Styrelseledamot och Redaktör Bretonbladet

Kjell Lundberg
Forsavägen 7
820 65 FORSA
Tel bostad: 0650-23525
Tel mob: 0708-235254
E-post: kjell.e.lundberg@hudiksvall.st

Styrelseledamot

Rainer Freimuth
Östra Kyrkbyn 36
820 70 Bergsjö
Tel bostad: 0652-71210
Tel mob: 070-2827720
E-post: lottapersson68@hotmail.com

Styrelseledamot

Christer Lindberg
Säls Väg 11
828 34 Edsbyn
Tel Bostad: 0271-20252
Tel Mobil: 070-310 77 40
E-post: ymse.lindberg@telia.com

Styrelsesuppleant och Webansvarig

Anna Norén
Hosjöstrand 60
791 47 FALUN
Tel bostad: 023-333 27
Tel mob: 01046-77 283
E-post: anna.noren@copperheads.nu

Styrelsesuppleant:

Jens Gustafsson
Tavelvägen 44
818 32 Valbo
Tel bostad: 026-320 68
Tel mob: 070 621 36 31
E-post: jensitavlan@telia.com

Domaransvarig (ej med i styrelsen)

Niklas Bodin
Naglarby 25
783 50 Gustafs
Tel bostad: 0243-240936
E-post: n.bodin@dalaemontage.se

UTSTÄLLNINGANSANSVARIG

(EJ MED I STYRELSEN)

INGRID FREIJ
Övre Bruket Sonstorp
612 94 Finspång
tel: 0708 154820

VALBEREDNING:

Sammankallande:

Oyvind Nagelhus
Stocksätter 33
821 95 Bollnäs
tel bostad 0278-221 14
Tel mob: 070-524 64 54
e-post: oyvind.nagelhus@helsingenet.com

Niclas Winnberg
Bergsgatan 30 4 tr
112023 Stockholm
Tel Mobil: 070 - 714 30 99
e-post: niclas.winnberg@vinge.se

Regionombud och utställningsansvarig SBNk 2010

Regionombud - Norrbotten Norra

Ronnie Jansson
Lappgatan 5A
981 35 Kiruna
tel: 070-333 49 64

Therese Pohjanen
Odlingsgatan 35
983 41 Koskullskulle
tel: 0970-300777, 070-2877703

Tommy Henriksson
Tegvägen 39
981 43 Kiruna
tel: 0980-82691, 070-3425488

Regionombud - Norrbotten Södra

Stig-Åke Göransson
Banjövägen 16
961 46 Boden
tel: 0921-65740, 070-657 40 13

Lina Andersson
Nygatan 79D
941 63 Piteå
tel: 0911-12303, 070-573 10 28

Ingrid Amundssen
Luleå
tel: 0920-25 55 49, 070-623 75 17, 0920- 45 30 46

Regionombud - Västerbotten Norra

Tommy Lundqvist
Strömforsvägen 81
93691 Boliden
tel: 0910-580408, 070-2817540

Cristher Sandström
Bastunäs 31
936 91 Boliden
tel: 0910-580408, 070-3711894

Regionombud - Västerbotten Södra

Hans Bergström
Mo 409,
914 92 Lögdeå
tel: 070-322 077

Regionombud - Västerorrland

Jimmy Andersson
Seminariégatan 10B
871 31 Härnösand
tel: 0611-275 65, 070-413 47 52

Regionombud - Jämtland/Härjedalen

Christina Persson
Byvägen 100
832 46 Frösön
tel: 063-18 35 55, 070-385 41 55

Andreas Magnusson
Snorres väg 173
832 55 Frösön
tel: 063-444 73, 070-326 95

Regionombud - Dalarna/Gästrikland/

Hälsingland
Torbjörn Lindsmyr
Hallvägen 40
828 34 Edsbyn
tel: 0271-223 15, 070-271 63 50

Christer Lindberg
Säls väg 11
828 34 Edsbyn
tel: 0271-202 52, 070-310 77 40

Regionombud - Mälardalen/Värmland/

Västmanland/Närke
Annelie och Thomas Ekström
Gruvfogdevägen 42
743 50 Vattholma
tel: 018-350424, 070-652 06 26

Micke Sjölander
Ålstavägen 18
197 93 Bro
tel: 08-582 44 872, 070-431 01 54

Gotland

Marie Nylander
Vall Smiss 306
621 93 Visby
Tel: 0498 - 26 61 16, 070 - 766 18 43,
e-mail: eirams@telia.com

Småland/Västverige

Peter Nilsson och Johanna Olofsson
Åker 625
462 93 Vänersborg
Peters mobil: 070-3334546
Johannas mobil: 073-0542880

Skåne/Blekinge/Halland

Nils-Erik Sjögren
Käglinge parkväg 3
238 43 Oxie
Tel: 040 - 54 83 28
e-mail: nissesjogren44@hotmail.com;

Utställningsansvarig

Ingrid Freij
Övre Bruket Sonstorp
612 94 Finspång
tel: 0708 154820
e-mail: frejsan88@hotmail.com;

AVELSRÅD

Ansvarig :
Lennart Berglund, Forsa
Tel: 0650-567032
E-post: lennart.berglund@forsa.st

Bengt Eklund Östersund
Tel: 063-35599
E-post: Eklund.optand@telia.com

Ingrid Freij
Övre Bruket Sonstorp
612 94 Finspång
tel: 0708 154820
e-mail: frejsan88@hotmail.com

Redaktion

REDAKTION

Ansvarig utgivare:
Lennart Berglund
Forsavägen 8
820 65 FORSA

Redaktör :

Kjell Lundberg
Forsavägen 7
820 65 Forsa
E-post: kjell.e.lundberg@hudiksvall.st

SbnKs Privatgironummer är 49 01 56 - 7

Medlemsavgift 2007: 325:-/medlem,

Familjemedlem 75:-

Annonser i bladet: 300 kr för helsida 150 kr för halvsida.

Märk inbetalningskortet med namn, adress och telefonnummer!

Hemsida: www.breton.se

Webredaktörer är Öyvind Nagelhus,
Anna Norén samt Kjell Lundberg

Bild- Framsida: Strömforsens Minnah Foto:
Rebecka Ylén

Bild-Baksida: Moira 6 månader, efter en dag på
Bretonträff i Boden

Bretonbladet nr 3/2011

Innehåll:

- 4 Ordföranden har ordet
- 5 Några ord från redaktören
- 5 Presentation av nytt regionombud
- 6 Resa till Frankrike
- 10 Matrecept
- 12 180 grader fel.
- 15 Hundträning i Jämtland
- 17 Fä Viken
- 19 Bretonträff Stavaträsk
- 21 Bretonträff i Boden
- 23 Utställningsnytt
- 26 Årets Breton- aktuell information
- 26 Nya medlemmar i Bretonklubben

hjärtligt välkomna
att skicka in bidrag till

Breton Bladet

Ordföranden och redaktören i samarbete

Ordföranden har ordet

”Vi ska ha fler bretoner i Sverige”

Varför finns det så få bretoner i Sverige? Är hunden inte tillräckligt bra som jakthund? Passar den inte som familjehund? Är den inte tillräckligt vital och charmig? Ger den inte rätt status?? Varför? Varför?”

Texten ovan är hämtad från den första ledare jag skrev som ordförande i SBnK. Det var snart 4 år sedan. Lite längre ner i samma ledare skrev jag”

”Vital och charmig är hunden som få andra raser. Vart man kommer med en breton så är det samma visa. ”Vilken trevlig och söt hund! Vad är det för ras?”. Man svarar breton och frågetecknet blir större. Varför är rasen så lite känd? Nu finns det flera hundra raser och nya dyker upp hela tiden men frågan är ändå relevant. Bretonen är trots allt en mycket vanlig ras i stora delar av Europa. Missar vi något i marknadsföringen? Är fokuseringen på bretonen som en extrem jakthund en möjlig orsak?”

Det stora lyftet för vår ras har inte ha kommit. Den feta texten i avsnittet ovan är fortfarande relevant. Finns det en konflikt mellan bredd och spets i en ras? Jag har hört åsikten att vi i avelsrådet borde vara hårdare i vår bedömning när vi tar in valpannonser. Leder det framåt för rasen? Är det bra som det är?

Vårt stora problem är att vi inte har någon bra arena för att visa vad vi verkligen kan. Bretonen ska jämföras med vorsteh, setter och pointer men med ett par unika undantag (Kiruna och Mälardalen) förekommer det överhuvudtaget inte i Sverige. Massor av fågelhundsvänner och jägare vet inte vad de missar. SKF samlar en brokig skara ”övriga kontinentala fågelhundar” och gör så gott de kan men flertalet raser spelar i en helt annan division än vi och har andra målsättningar. Vår målsättning är att visa omvärlden att vi redan är lika bra eller bättre än pointer, setter och vorsteh på alla underlag. Det kan vi bara visa om vi också får uppträda tillsammans.

För vår ras är uppdelningen i en engelsk klubb, en vorstehklubb och SKF av ondo. Tyvärr är vi en sparv i den svenska tranedansen och har små möjligheter att ändra detta cementerade faktum. Vem utanför vår lilla krets vet att Bekkauren’s D-Stoy har vunnit en mycket meriterande seger i Norge och då erövrat CACIT på jaktprov. Han är dessutom både norsk och svensk utställningschampion och snart också både norsk och svensk jaktchampion. Helt enkelt enastående!!

Men vi gnetar på med glatt humör. Ni som har en trevlig tik, ta en kull!! Aveln i Sverige styrs av jägare för jägare, det ger kvalitet över hela linjen allmän hälsa, jaktegenskaper, mentalitet och exteriör. Vi har en hög nivå generellt sett. Det behövs flera bretoner överallt, på jakt, på jaktprov, på agilitybanan och som kompis.

*Lennart Berglund
Ordförande SBnK*

Några rader från redaktören

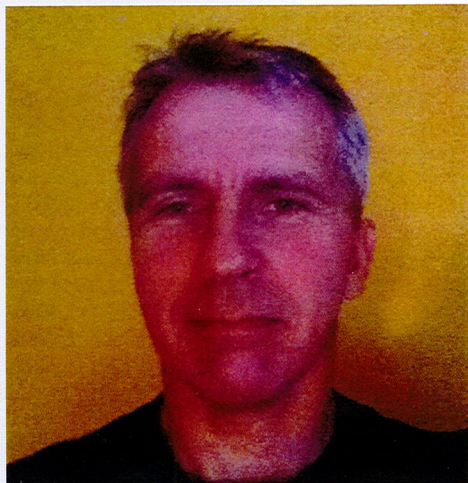
Sommaren går mot sitt slut och som vanligt sitter jag och sammanställer aktuellt nummer av Bretonbladet i absolut sista sekunden. Jag är nybliven pensionär och borde egentligen ha hur mycket tid som helst men icke! Tiden går allt fortare... Hur som helst. Vi har just återvänt från årets sedvanliga jakttripp till Jämtlandsfjällen. Efter ett par mycket magra år var förväntningarna högst ställda. Optimistiska rapporter från inventering, rapport om miljontals lämm-

lar bådade för en hyfsad premiärjakt men tyvärr blev vi rätt så besvikna. Det var ungefär lika som förra året dvs inte katastrof men bra dålig fågeltillgång. Från Västerbotten fick vi liknande rapporter. Jag bor ju i kustlandet i Hälsingland och här var skogsfågeltillgången mycket bra förra säsongen men inte heller här verkar skogsfågeln ha gått till i år. Vi får väl hoppas att det bara var otur och att det är bättre på andra håll i marken.

Vi kan dock se fram emot härliga klara kyliga höstdagar i naturen med våra hundar och det har också sina poänger. De som sedan ägnar sig åt jaktprov har också något att se fram emot- bland annat SKFs jubileumsprov på Gotland i dagarna fyra. Jag hoppas att få möta många av er där i månadsskiftet september-oktober!

Kjell Lundberg
Redaktör.

Nytt regionombud i Västerbotten

Hans Bergström presenterar sig nedan. Svensk Bretonklubb hälsar Hans hjärtligt välkommen i ombudsskaran!!

Jag har blivit tillfrågad att bli regionombud i Västerbotten, närmast då för regionen kring Umeå. Denna förfrågan fick jag av Christer i Stavaträsk, lördagen den 6 aug., när jag och min sambo var på en jaktträningsdag. Tyckte att detta erbjudande verkade lockande och accepterade erbjudandet.

Bor i en liten by utanför Nordmaling som heter Mo. Erfarenhet av Breton den är ytterst blygsam. Tidigare har jag haft labbar av jakttyp, relativt lugna och mycket arbetsvilliga hundar, bieffekten är att även

hussar och mattar blir relativt lugna (inte alltid) och harmoniska.

Men för ca. 7-8 år såg jag en Breton i tv och tyckte att det där såg ju ut att vara en trevlig hund. Då kom åter det där "menet" fram, det går ju inte att ha tre hundar, min sambo hade ju även en hund (Irländsk vat-tenspaniel).

Tiden gick och labben gick till hundhimen, då kom åter Bretonen in i mina tankar. Började leta, det var inte lätt att hitta en valp. Efter en tid kom jag i kontakt med Lena och Mikael Boholm (Skellefteå), deras tik var på gång med en valpkull. Hade förmånen att välja en valp från kullen. Det blev en hane som lystrar till namnet Tx.

Tx börjar närma sig tre år och han har en del att lära, ursäkt mig helt fel JAG/under-tecknad har en hel del att lära när det gäller handhavandet av stående fågelhundar. Jag behöver all den hjälp jag kan få för att bli en bättre förare så att jag kan återfå lugnet och harmonin i min själ. Mmmm

Bretonen kan vara en prövning, det har jag lärt mig ganska snabbt, i alla fall den som lystrar till namnet Tx.

Hur som helst så hoppas jag att vi kan dra nytta av varandras erfarenheter. Att vi kan träffas formellt/informellt med målet att bli bättre förare, få bättre fungerande hundar och därmed få roligare jakt.

Har för avsikt att höra av mig till Er inom Umeåregionen inom en inte alltför avlägsen framtid och lyssna på vad Ni har för tankar och ideér på aktiviteter som kan vara till gagn för oss Bretonägare. Naturligtvis så får Ni mer än gärna kontakta mig och komma med förslag.

Mina kontaktuppgifter är:

Hans Bergström,

Mo 409

914 92 Lögdeå

070-322 0770

hans.bergstrom@nashnet.nu

Resan till Frankrike med den franska klubbens nationalutställning.

Vilka hundar! Och i massor!

En utställning med drygt 250 hundar!

Trevliga människor o härliga hundar, så mycket intryck att det svårt o få med allt. Men jag gör ett försök o börjar från början.

Resan började med att vi möttes upp i Linköping, där jag klev på bilen där Marie Nylander och Annelie Nylander redan satt. I Jönköping anslöt Rita Sjöman Prytz. Sedan bar det av via Danmark, Tyskland, Holland och Belgien. Efter 24 timmars bilåkande var vi framme till vårt hotell med det passande

namnet Le Bretagne. Detta låg i den lilla orten St Omer längst upp i nordvästra delen av Frankrike. Efter en god middag på hotellet, några av oss åt sniglar- vi är ju i Frankrike!, blev det snabbt i säng.

Fredagen började vid 08 med samling vid gamla klostret i Clairmarais. Där var redan gruppen med norrmän, 16 stycken hade flugit ned o hyrt bilar. Många av dem var här för första gången som Rita, Annelie och jag själv.

Vi blev avprickade och gick ombord på en buss som snabbt fylldes. Först fick vi besöka en båthiss i Fontinettes i Arques, de hade förr använt den för att binda samman två stora floder. Slussning tog för lång tid så då hade de kommit på denna båthiss. Den slutade användas på 60-talet och var nu museum.

Vi ilastade bussen för vidare transport till

Cassel. Där var det rundvandring och besök av en utkikspunkt där man såg över till England vid klart väder. Vi valde att försöka få en kaffe Latte på ett café men fick snopna nöja oss med en enkel svart kaffe. Våra första försök att prata franska på resan misslyckades, kan man säga. Fast vi fick något att skratta åt.

Sedan blev det ny transport till en restaurang Bon Accueil i Salperwick som låg precis vid en kanal. Där fick vi aperitif, förättsbuffé, huvudrättsbuffé o slutligen en buffé att välja dessert från. Ingen gick därifrån hungrig.

Efter lunchen blev det en båttur på kanalerna. Längs kanalerna var det små tomter med olika hus på, de flesta var något större än kolonistuga. Men det fanns större hus också, de var de som bodde i sina hus permanent och tog sig då till o från arbete med båt. Det fanns även rastplatser där man kunde ta och äta sin picknic. Restaurangen vi åt på hyrde även ut kanoter o båtar och det verkade vara populärt utflyktsmål.

Ny busstur denna gång till ett destilleri i Blaringhem. Där framställdes bland annat generer och fruktviner. Efter provsmakning o

utdelning av provflaskor var det dags för färd tillbaka till det forna klostret. Väl där var det 11/2 timme kvar tills middagen så det var att hasta till hotellet för ombyte.

Middagen serverade på ett mysig restaurang, l'Auberge de Booneghem, som låg mitt ute på landet. Vi hade vissa problem med GPS att hitta dit. När vi trodde vi var helt vilse startade vi om GPS:en o åkte sakta framåt. 200m längre fram låg det, mellan bondgårdar mitt ute på landet. Återigen aperitif följt av en trerätters middag. Språket ställde återigen till det lite. Det drog ut på tiden innan förrätten serverades o de gick runt o frågade något, vi uppfattade det som om någon hade dött. Vad hemskt tänkte vi men svarade bara att vi inte var det sällskap det hade hänt. Sen förstår vi att det dom frågar om är om vi har någon som har en speciell diet! Efter lite fniss kunde vi faktiskt meddela vilka det var, våra norska vänner. Det vi upptäcker då är att de inte kommit, ett mobilsamtal senare så kom även de. Deras GPS hade också problem att hitta restaurangen.

Lördagen var det TAN och R.E.E.P. på schemat. TAN är ett anlagstest för stående

fågelhundar där de bland annat ser deras förmåga att fatta stånd samt att hundarna inte visar skottträdsla. R.E.E.P är ett vattenapporteringstest. Dagen började med fika o frukost för de deltagande för att sedan transporteras ut till provområdena. Vi valde att åka o titta på TAN. Det var väldigt olika hundar, en del med bra fart och en del sämre. De flesta hade milt sagt frejdlig eftergång efter fågel. Tyvärr upphörde det goda vädret o det regnade nästan hela tiden. Vi såg o filmade en hel del hundar.

Lunchen, tre rätters igen, serverades på samlingsstället där det även delades ut priser till de som klarat testerna. Vi åkte lite innan de var färdiga för att hinna shoppa lite.

Middagen var galamiddag som skulle serveras i det gamla klostret. Vi kom i tid till när det skulle börja och då höll dom på med bordsdekorationerna. Det skulle bli en lång middag. Aperitifen bestod av champagne o blomkål att doppa i aioli samt ost. Kombinationen blomkål o champagne var något oväntad men helt okej. Minglandet höll på en dryg timme. Sen var det till bords, o efter viss ytterligare väntan fick vi förrätten. Så höll det på så vi fick in desserten 23.30. Men middagen var trevlig, vi satt med våra norska vänner. Vi hade gjort ett tappert försök o blanda oss lite dagen innan men fick ge upp då väldigt få fransmän pratade engelska.

Söndagen blev tidig med ilastning av bilen och

sen iväg till klostret igen. Utställningen började kl 09. Äntligen skulle vår femte resedeltagare få göra det hon kom för. Svärta var laddad och gjorde ett strålande jobb. Hon fick excellent o blev placerad. Först trodde vi hon vunnit klassen men domaren placerade hundarna tvärtemot hur man brukar, lite märkligt men så gjorde han. Så hon blev fyra i jaktklassen.

Jaktklass tikar – andra färger. Domare M. Villac. 1. Ecaille du Bois des Ecrivains. 2. Casscouille de la Tour de Broue, som även fick CERT 3. Daika du Pont de Cauhet 4. Ebene des Amis de la Lande äg Marie Nylander.

I Frankrike går vit & orange hundar för sig o övriga hundar för sig. Sen i finalerna utses bästa hund i varje klass genom att domarna jämför den vit & orange hunden med den i övriga färger. Lite rörigt blev det för oss då de tog in hela klasserna o sen plockade den hund som stod först. Absolut inte i nummerordning, flera hade hundar i andra ringar o hoppade emellan. Det var väldigt avslappnat, hundarna la sig till o med ned o sov. Vilket resulterade i ganska leriga hundar men det verkade ingen bry sig nämnvärt om. Ganska vanlig utställningsklädsel var jaktkläder eller chinos samt gummistövlar. Lite annorlunda från vad vi är vana vid.

Keranlouan's uppfödargrupper, vit & orange samt övriga färger, denna enbart bestående av svart & vit. Den svart & vita kom 2:a o den orange & vit kom på 4:e plats av 9 grupper.

Vi hade med oss stolar o termosar så vi kunde fika. Detta tyckte våra norska vänner var så typiskt svenskt, fotades friskt för att ta med hem som bevis misstänker jag. Men de lånade gärna stolarna när vi inte satt i dem.

Det var mycket fina hundar, de flesta färgkombinationer var representerade. Tricolor var nog på modet för det fanns det ganska många av trots att det borde vara ovanligt. Hundarna var lugna, inget gruff i nån ring. Mängder med fina hundar med det härliga Bretonuttrycket, rejält musklade o med ordentliga bröstkorgar.

Vinnaren av förra årets utställning var där Cyrano de Saint Lubin, champion i både jakt o utställning. Han vann dock inte utan BIR blev

vinnaren från jaktklassen Eton des Plaines de Septimanie, även han jaktchampion men inte ännu utställningschampion.

BIR Eton des Plaines de Septimanie

Jag rekommenderar verkligen en resa till Frankrike och deras specialhelg. Mycket trevligt arrangerat samt en otrolig upplevelse att se så många Bretoner. Det var inte sista gången för mig, detta kommer jag att göra om.

Risken är stor att det även följer med en ny fyrbening hem men den risken får man ta.

Ingrid Frei

alla foton Rita Sjöman Prytz

Recept

I förra numret publicerade jag ett par recept signerade Ingrid Nilsson. SE HÄR! Fler bidrag från samma medlem. Håll till godo, och du som läser detta: Säkert har du ett favoritrecept som du vill dela med dig av. Gör det!

RIPA MED GORGONZOLA

4 personer

4 ripor

1 paket bacon

3 del grädde

cirka 60 gram gorgonzola

salt, svartpeppar och lite mjöl till redning av såsen

Gör så här:

Skär ur ripbrösten (blir 8 bitar) spar skrotet, vingar, ben som blir en fin soppa om man vill göra det.

Bryn köttet i riktigt smör i en het panna, salta och peppra.

Smörj en ugnsfast form. Lägg i bitarna. Skär ett paket bacon i tre eller flera delar, lägg baconbitarna över fågelköttet, smula över gorgonzolan. Håll på grädden och in i ugnen i 200-225 grader.

Ös några gånger med skyn under stektiden som är mellan 30-40 minuter. Ta upp fågeln, red av såsen med lite mjöl, 1 matsked i vatten. Smaka av såsen.

Servera med hasselbackspotatis eller klyftpotatis. Rönnbärsgelé, kokt färsk broccoli – passar bra.

Smaklig måltid!

RIPSOPPA

4 tallrikar

1 fjäll- eller dalripa, urtagen
och med gumpen borttagen

1 bit morot

1 bit purjolök

salt

hela vitpepparkorn

1 burk 2 dl crème fraiche

1-2 matskedar konjak eller madeira

finklippt persilja

Skär loss ett ripbröst och lägg åt sidan. Lägg resten av ripan tillsammans med grönsakerna i en gryta.

Häll på vatten så att det täcker och tillsätt ½ tsk salt samt 4-5 vitpepparkorn. Koka upp och låt sjuda tills ripan är mör, det tar cirka 1 timme.

Tag upp fågel. Skär loss allt fint kött, lägg tillbaka skrovet i buljongen och låt koka ytterligare cirka 2 timmar. Sila buljongen.

Hacka fågelköttet finns med en vass kniv eller kör den i Food processor (det får inte bli för finmalet). Blanda buljongen med crème fraiche och ripkött. Smaka av med konjak eller madeira.

Stek det återstående ripbröstet i smör i en panna. Skär det i bitar.

Servera soppan rykande het med ripbitar och finklippt persilja.

JÄGARGRYTA

4 personer – 75 minuter MYCKET GOD!!!!

600 g grytbitar av älgkött eller ev. skinkstek

smör till stekning

1 msk paprikapulver

1 lagerblad

4-7 enbär

1 msk vetemjöl

2 dl rött vin

2 msk viltfond på flaska

2 dl vatten

1 gul lök

1 paprika

1 dl grädde

2 msk tomatpuré

TILLBEHÖR:

Ca 700 g potatis i tunna skivor

Ca 5 dl kantareller

Salt och peppar

Rönnbärselé

GÖR SÅ HÄR:

1. Hetta upp smöret i en stekpanna. När smöret skiftar till brunt är det dags att bryna köttet tills det får fin färg runtom. Stek hela tiden på hög värme.

2. Tillsätt paprikapulvret, lagerbladet och enbären. Pudra på vetemjölet och rör om.

3. Tillsätt resten av ingredienserna och låt alltsammans puttra tills köttet känns mört, cirka 1 timme. Låt köttet ha lite tuggmotstånd om grytan ska serveras nästa dag.

4. Råstek potatisen och lägg över i ugnsfast form, salta och peppra.

När gästerna kommer:

Sätt ugnen på 225 grader. Stek kantarellerna i smör, salta och peppra. Värm potatisen i ca 15 minuter. Låt grytan koma upp före servering. Garnera med lite färsk timjan och servera med gelé.

- eller sätt kantarellerna direkt i grytan efter stekningen -

180 grader fel

Sitter hemma vid köksbordet och lider ensamhetens kval som gräsänkling. Hustru har rest till yngsta dottern för att hjälpa till med ett av barnbarnen under några dagar.

Inser att jag måste aktivera mig på något sätt för att få upp energin och trycka bort ensamhetskänslan.

En sedan länge nedprioriterad ide tar form i mitt huvud. Min allt för sporadiskt förda jakt-dagbok ligger som ett lösbladssystem i en av byrålådorna. Nu är det dags att sortera upp allt i någotsånär tidsordning, sagt och gjort. Så här i skrivande stund måste jag erkänna att när jag började bläddra bland alla lösa papper fastnade jag redan vid den första jakthändelsen som fanns nedtecknad. (Här kommer den).

I mitten av 1990 talet hade jag en bretonhund som lystrade till namnet Tarras. Han var vid tidpunkten i sina bästa år och tålde att visas upp vid jakt tillsammans med mina ofta ganska kräsna vänner.

Nicka Östling är av kategorin "god vän". Vi umgicks en hel del under studieåren i Uppsala i början av 70-talet. Tjugotalet år senare lyckas äntligen Nicke och jag enas om att jaga tillsammans på mina jaktmarker söder om Gällivare. Det var jakt efter ripa och skogsfågel som gällde. Dessutom som jag ansåg över en riktigt duktig breton.

"Nicke" anlände till Gällivare med tåg en solig och vacker höstdag i slutet av september. Allt var bara perfekt i min planering. Frostiga mornar, lövfallet var avklarat, dessutom var det rätt bra med fågel. Som bonus hade också Taras skött sig exemplariskt så här långt in på hösten.

Vi övernattade i Ripats där mina syskon och jag hade en stuga på den tiden.

Morgonen för vår första jakttag började abso-

lut inte på bästa sätt. Det vackra väder Norrbotten bjudit på under flera veckor var som bortblåst och ersatts av en ärtsoppslik tjock dimma. Sikten var nedsatt till under 30 meter och det kändes som om vår herre hade lagt ett lock över hela vårt jaktområde.

I denna "mjölsäck" gav Nicke och jag oss ut på fågeljakt. Jag märkte ganska snart att Nicke hade ett stillasittande jobb numer. Det sken också igenom att han inte hade nyttjat "Step In" eller någon annan konditionsbefrämjande anläggning på väldigt länge.

Tarras blev det stora glädjeämnet under dagen. Han hade ett flertal fågelarbeten med fågel varje gång. Svårigheten var att hitta hunden i den tjocka dimman varje gång han stod för fågel. Skyttet från Nickes och min sida var väl inte heller något att skryta med för dagen. En tre, fyra ripor och en orrhöna hängde i alla fall i fågelsnarorna när det blev dags för oss att avsluta och återvända mot Ripats.

Nickes dåliga kondition visade sig tydligt under återfärden. Motvilligt insåg jag att vi måste ta en långrast för att överhuvudtaget få min kompis till platsen för återhämtning och planering inför morgondagen. Vi tog oss till en kalkkälla som inte låg allt för långt från den tänkta vägen mot bilen.

Snart sprakade en brasa gjord på tjärved. Den sotiga kaffepannan bubblade och spred en förfrisk doft av nykokt kaffe över nejden.

Trots den mysiga atmosfären med nykokt kaffe, torkat renkött och en avkopplande pratstund vid en sprakande lägereld satte den täta dimman sorti på stämningen.

Den återstående färden till bilen bedömde jag som väldigt enkel. Det fanns inga branta backar eller blöta myrar under vägen. Torr tallhed ett par hundra meter uppe på Vanhapaalo fram till gränsen mot Purnu, sedan var det bara att följa gränsen till Lingonberget och den väntande bilen som stod vid vändplanen på en gammal drivningsväg.

Ingenting blev som det var tänkt. Av någon anledning kom vi aldrig fram till rågången som utgjorde gräns mot Purnu.

Efter ungefär en halv timmes vandrande borde vi ha nått fram till både rågången som utgjorde gränsen och till bilen. Men nej, ack nej det enda tecknet i terrängen som jag kunde registrera var att vi började gå svagt uppför. Helt fel, något uppförslut skulle vi inte passera. Då, för första och olyckligtvis enda gången tog jag fram kompassen. Misstroget stirrade jag på kompassnålen. "Den pekade ju 180 grader fel." Utan minsta tanke på självrannsakan

konstaterade jag att kompassen hade havererat. Därmed åkte den ner i benfickan.

Vår färd mot bilen började mer och mer likna ett uthållighetsprov. Nicke började klaga på värkande ljumskar. Självt blev jag mer och mer frustrerad över att inte komma fram till gränsen och skogsbilvägen. Det var till och med så att den irriterande dimman verkade tjockna än mer.

Efter ytterligare någon timmes travande i en terräng utan referenspunkter började det skymma. Nicke klagade allt mer på värkande

och svidande ljumskar och trötta ben. Färden gick i allt kortare pass av förflyttning och allt längre pass av rastande.

Plötsligt efter att ha passerat en mindre myr-
hals hör jag ett panikartat skrik bakom mig.
Jag kände hur blodet isade sig i ådrorna när jag
vände mig om för att se vad som hänt. För min
inre syn såg jag Nicke ligga på marken med ett
brutet och förvridet ben. Det som uppenbarade
sig när jag fick bilden klart för mig var Nicke
liggande på rygg ute i den lilla men ack så blöta
myren. Hans ben var uppdragna mot bröstet
så att han såg ut som en nygrillad broiler. Han
hade fått kramp i baksidan av låren aj, aj, aj.

Alla försök att få upp min kompis på fötter igen
misslyckades. Det fanns bara ett sätt att komma
vidare, jag fick bära Nicke.

Med Nicke på ryggen insåg jag omgående att
vi inte skulle komma särskilt långt. Min hjärna
började sortera olika alternativ. Övernattning i
skogen under en gran verkade vettigast.

När övernattningsalternativet hade diskute-
rats ett tag började även Nickes tveksamhet att
falna. Då i samma sekund lättar dimman för
några sekunder och vi kan se åtminstone ett
hundratal meter. En smal grusväg skymtar
helt tydligt i ytterkanten av synfältet.

Nu äntligen kunde jag erkänna, inte minst för
mig själv, att jag inte hade en aning om var vi
befann oss. Jag intalade mig att den väg vi stött
på var vägen uppe på Lingonberget och att den
bar mot den hägrande bilen. Nicke var över-
lycklig, en enkel grusväg var tydligen som en
livlina för honom.

Vi beslutade oss för att följa vägen åt höger.
Varför stod skrivet i stjärnorna. Eftersom ljus-
förhållandena började bli allt annat än gynn-
samma presenterade jag åter förslaget om att
övernatta i skogen för min jaktkompis. Det
svar jag fick går knappast att återgiva i en text
som denna men jag insåg att traska vidare på
en grusväg som leder mot okänt mål var det

absolut enda alternativet. Detta trots att Nicke
inte tog sig framåt en enda meter utan att han
stöttades under minst en armhåla.

Mitt i allt elände, som jag upplevde det, hördes
plötsligt ljudet av ett motorfordon. Vi stannade
båda två upp och lyssnade. Det var ljudet av en
bil och den närmade sig. Ett par strålkastare
som bländade oss där vi stod skänkte inte bara
lättnad, det var så nära glädjefnatt man kan
komma.

Den vänlige bilföraren stannade och hörde ef-
ter om vi behövde hjälp. På hans fråga om vart
vi var på väg svarade jag "till vår bil på Lingon-
berget". Föraren stirrade misstroget på oss,
slutligen frågade han om vi hade en aning om
var vi befann oss. Skamset måste jag svara att vi
nog var lite tveksamma på den punkten.

Vår hjälparens beskrivning om var vi befann
oss chockerade mig. Vi hade blivit upplockade
på vägen mellan Nattavaara och Sarvisvaara.
Det innebar ju att vi hade tagit oss fram över
Stormyran i dimma och mörker. Den färden är
förenad med livsfara och fullständigt omöjlig,
även i dagsljus.

Färden tillbaka till vår bil blev en tripp på näs-
tan fyra mil. Vi var ju som sagt tvungna att
runda Stormyran. Än i dag känner jag tacksam-
hetsskuld till vår hjälpare. Hur Nicke och jag
lyckades ta oss flera kilometer över Stormyran
i mörker och dimma är fortfarande en gåta. En
sak är dock helt säkert och det är att det är slut
på att gå vilse på det sättet som jag gjorde när
vi "gick på vatten över Stormyran". GPS fanns
inte ens i min fantasi på den tiden, i dag är den
en självklarhet.

Skitjakt på Er go vänner.

*Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson*

Hundträning i Jämtland

Bretonklubben i Jämtland bjöd in till hundträning hemma hos Tina&Tomas som har hundensgård Jämtland. www.hundensgard.se Det var kul att hela 16 personer och 13 hundar kommit till detta arrangemang. Folk och hundar kom inte bara från Jämtland utan även Vilhelmina i norr och Forsa i söder. Hundarna och ägarna var i alla möjliga åldrar, men det hindrar inte att man behöver och bör träna hund.

Ibland kan man undrar vem som bestämmer när en hund och husse/matte kommer gående, en inte alltför ovanlig syn är en hund som drar fram så att föraren knappt hinner med. Det tränade vi först på, det är inte hundens jobb att vara först och hälsa på främlingar, alltså hunden

ska inte vara den som går fram först när man ska hälsa. Vi tränade det genom att fysiskt gå in framför hunden hindra den istället för diverse kommando. När alla förare väl fattat hur vi ska ska stå och gå när man möter andra hundar och ägare så gick vi över till stadgeövningar. Alla hundar och speciellt de yngre tyckte att ett par tjädervingar i en fiskelina såg väldigt spännande ut men alla hundar skötte sig bra och efter några försök satt alla still även fast vingarna damp ner framför nosen.

Vädret var mesta på vår sida, inte för varmt (som dagen innan), inte för långa regnskurar och inte för närgånget åskoväder. Dock så varmt att en rast med ett dop i sjön behövdes ett par gånger.

Efter en smaklig lunch, chilli con carne tillagad på stormuurikken fick hundarna en ny större

utmaning. Nu var det inte bara vingar som störde utan en hel fågel som plötsligt flyger iväg. Hundarna och förarna fick träna på stopp/stanna i en massa möjliga varianter. Sitta still och se fågel flyga ivägen, bli inkallad och se fågel flyga iväga, hitta fågel och sen den flyga osv. Mycket nyttigt där det visar sig vad som tränats på och vad som behöver tränas än mer på. Vi gjorde även flera olika inkallningsövningar som gav hundarna och förarna en utmaning. Det är inte helt rätt för en liten hund att veta när den ska komma när det

ropas "kom hit" samtidigt både här och där. Efter en lång dag är väldigt kul att se hur alla hundar blir så mycket bättre på bara en dags träning med bra instruktörer.

Efter en intensiv dag var vi alla lite duktigare och rätt mycket tröttare. Tittar jag på min hund nu när jag skriver detta så sover han riktigt gott.

*Vid pennan
Björn Gunnarson*

Fäviken 2011

Så var årets Gamefair tillända. Tre ganska fartfyllda dagar, massor av prat både med inbitna hundmänniskor och sådana som tog första kontakten med en hund de aldrig sett förut utan bara hört talas om... och som tur är, är det ganska lätt för en breton att charma folk! Till min hjälp i år hade jag på fredagen Björn Gunnarsson som hade med sig Vento och sin unghund Ville. Vi hade även besök i montern av bla Rainer o Lotta.

Rainer och Stoy var även med på Grand national men tyvärr hade Stoy focus på duvan istället för dummysn. Så apporten trilskandes lite och då gick sekunderna fort så tiden tog slut (man har bara tre minuter på sig och då ska man ha två kompletta fågel situationer). Många av hundarna hade bekymmer med att skott och kastad dummy kom direkt på uppflog. Då fågeln fortfarande var i omedelbar närhet.

Vinnaren på fredagen var en irländsksetter. Jag

fick dessutom hoppa in och göra debut som domare på grand national.

Senare på kvällen, lagom till middag kom min sambo Linda. Så då hade vi (Linda, jag och Björn) grillkväll.

Mätta och belåtna gick vi ner till kvällens underhållning som bestod av Fävikens egna husband Hellre än bra som alltid får fart på publiken och sedan uppträdde "The Refreshments". Ett bra band i andras tycke men inget som föll oss i smaken så det blev en ganska tidig kväll för oss.

Lördagen bjöd på kanonväder och vi hade William Månström i montern. De andra är inte värda att nämna, i varje fall inte när det gäller lottförsäljning, på 2-3 timmar sålde han slut på lottringarna. Men han hade sällskap av Roger och Linnea som hade med sig hundarna Fixa och Bella, och Lennart Adsten.

Jag och Linda kunde passa på att kika lite på mässan och att handla lite. I år blev det en hatt och nya hörselskydd och lotter förstås!

På eftermiddagen var det återigen dags för grand national igen, men det blev begränsat antal som fick köra på grund av sabotage på duvslaget. Någon hade under natten brutit sönder taket och jagat ut duvorna... Det innebar att Mats Ågren med cayjen som tänkt köra inte fick, synd vi vill ju alla se bretoner in action. Vinnaren på lördagen var en vorsthe. Underhållningen på lördag kväll var Linda Gail Lewis (syster till rocklegenden Jerry Lee Lewis) hon körde en blandning av country och rock'n roll. Men vi tog en dans till GePe band i logen istället.

Söndagen var varmaste dagen och betydligt lugnare för vår del lotterna var ju slutsålda och mindre besökare. Till vår hjälp kom Maud Gruvberg med Roxy och Bengt och Daniel Björk med Primo.

Vinnaren av söndagens grand national blev ett ekipage som aldrig mötts förut. Hon som

skulle föra hunden fick träffa den 5 minuter innan start. En vorsthe, som dessutom enligt lösa rykten "inte hade någon apport". Men de hade klart snabbaste tiden och apporterna flög in trots att hunden han ut en sväng i skogen. Det var nog många som gapade över den prestationen.

Vi hade även en hel del andra besökare som hade med sig sina hundar bla Max Enander och Mats Wikström. Det alltid kul att få träffa andra bretoner från olika delar av landet. Bengt fick även byta några ord med tre fransmän

varav ena var ifrån Bretange.

Vi ser emot en lika trivsamt Fävikenhelg nästa år och sänder ett stort TACK till alla som hjälpt till och de som bidragit till lotteriet på ett eller annat sätt. Helgens lotteri gav lite över 7000:- till klubben. Dessutom har vi till nästa år blivit lovat nytt monter materiel och det ser vi verkligen framemot.

*Vid datorn
Andreas Magnusson*

TACK!

Alla sponsorer som hjälpte till med priser till lotteriet på Fäviken Gamefair

Abc vildmarks

Baxi

Dahl

Jaktmarker och fiskevatten

Landbys jakt och fiskeservice

Mio möbler

Naboer

Norrskog

Sca skog

Svea skog

Sporttjänst

Tasseborg hund och katt

Trangia

Tack vare er fick vi in lite över 7000 kronor

Pengar som vi kommer att använda till bla att vidareutveckla vår hemsida

WWW.BRETON.SE

Bretonträff i Stavaträsk

Lördagen den 6 aug. hade region Västerbotten n:a inbjudit till träningsträff i Stavaträsk på Ola Åhlunds marker.

Vi samlades kl. 9:00 och började med lite fika och småprat om våra hundar. Vädrets makter var verkligen på vår sida denna dag, perfekt temperatur och lämplig vind.

De som deltog kom från Luleå och Boden i norr, Tärnaby i väster och Östersund i söder samt förstås från Västerbotten. Sammanlagt var det 11 hundar som deltog i träningen. Åldern på hundarna var mycket varierande, från 4 mån. till 7 år.

Det hela började med linförighetspass som gjordes svårare när några duvor i bur placerades på åkerlappen vi tränade på. Senare fick den som ville kolla om deras hund stod för duvorna och andra fick se om hundarna sekunderade.

Efter denna gemensamma övning delade vi

upp oss så att några tränade lugn i flog under Louise Sandström och Tommy Lundqvist's överinseende. En andra grupp tränade apport under ledning av Marcus Andersson och ytterligare en grupp fick träna på rapphöns i sprättburar, något som Ola Åhlund, Lars Wallmark samt Cristher Sandström ansvarade för.

Resultatet var varierande men de flesta fick se att dom har mycket fina hundar och, med de tips alla fick plus lite arbete, kommer alltså att ha stor glädje av sina hundar många år framöver. Vid 12-snåret träffades vi i skoterklubbens vindskydd för fika och utvärdering av förmiddagen.

De flesta var nöjda men ville naturligtvis träna mer på rapphönsen.

Under lunchen visade Marcus Andersson, som är sjukgymnast till professionen men som också gått utbildning i hundmassage., hur man ska göra för att massera och stretcha sin hund efter en jakt eller träningsdag för att undvika skador.

Gunnar Olofsson, vd för Svea skog, talade om företaget. Bl.a visade han på de ekoparker företaget har anlagt på olika platser i landet som bevarar unika naturvärden men som också är öppna för jakt och fiske. Han överlämnade varsin bok om dessa ekoparker till de som höll i hela arrangemanget, Ola Åhlund, Tommy Lundqvist och Cristher Sandström.

Eftermiddagen ägnades åt de träningar som hundförarna önskade, träning på raphöns i burar samt voljärträning. Vi försökte ge speciella råd och hjälp efter de önskemål och problem hundarna hade.

Vid 15:30-tiden samlades vi för en sista

genomgång och önskemål om en upprepning av träningen uttrycktes av de flesta, förslag gavs även för mera distinkt indelning i grupper för träning av olika moment. Tommy och jag tog detta till oss och ska försöka utveckla träffen och göra den ännu bättre till nästa år.

Ett stort tack till alla som deltog och ett speciellt tack till Ola Åhlund som ställde upp med sin mark, fåglar och stora kunskap. Tack också till de som hjälpte till, Louise Sandström, Lars Wallmark, Marcus Andersson och Tage Bjursell.

Vid pennan Cristher Sandström

Tommy och jag hoppas att alla uppskattade träffen och att det ska bli möjligt att upprepa den.

Rapport från Bretonträff i Boden 2011-06-11/12

Vi som deltog i bretonträffen i Boden den 11-12 juni fick uppleva något extremt och väldigt unikt. Det är inte bara vår instruktör Saila Suorsas fullständigt lysande kunskaper och utbildningsmetodik jag innefattar i de orden.

Vädret, det vädret kastade oss tvåbenta och hundarna mellan ytterligheter av sällan skådat slag. Lördagen bjöd på 32 gradig värme, vindstilla och en sol som gassade från en klarblå himmel. Söndagen mötte oss med en bitande snålblåst, 13 värmegrader som kändes

som högst fem. Himlen hade en blygrå färg och kändes minst lika tung som nämnda metall.

Vi var nio glada bretonägare, vissa med familj, som hade hörsammat kallelsen till dressyrkurs. Dessutom fanns ett trevligt par i form av en vorsteh tik och hennes matte med i gänget. Under lördagens aktiviteter dök det upp fler intresserade, Lina Andersson och hennes kompis kom med tre breton hundar, bland annat hade Lina med sig sin nio veckors valp vilken förgyllde tillvaron på träffen.

Söndagen bjöd på en än större överraskning när Sven Danielsson med hustru Birgitta dök upp ute på Grangärda. De och deras två breton tikar hade rest ända från Knivsta och var på

*Två bröder, Origo och Odin möts
Foto: Rose-Marie Strandberg*

genomresa i Boden. Mycket uppskattat tog de sig tid att stanna till och besöka vår lilla träff.

Under söndagen fick vi också träffa representanter för nästa generation breton ägare. Två av besökarna befanns vara i tvåårsåldern och hade redan i så tidig ålder klart för sig att rasen breton var den absolut bästa hunden av alla raser. Kan det möjligen vara en viss indoktrinerande påverkan genom mor- och farföräldrars försorg i den bestämda uppfattningen?

Vad hände då på själva träffen? Förutom att vi hade trevligt tillsammans fick vi också lära oss en hel del. De fyra lätta stegen enligt Barbro Börjessons teori var det genomgående temat under lördagens övningar. Det varvades mellan teori och praktiska övningar, allt med tanke på att våra fyrbenta vänner skulle få så behaglig tillvaro som möjligt i värmen. Korta pass med praktisk övning, vattning och bad av hundarna sedan var det bara för hussar och mattar att krypa in i en bastulik teorilokal medan hundarna fick återhämta sig i skuggan. Dagen avslutades med en genomgång och förevisning av lydnadsrapport. Ett kvitto på att upplägget fungerade riktigt bra var att även våra yngsta hundar hängde med i full vigör hela dagen, trots att de inte hade nått 6 månaders ålder ännu.

Söndagen med sin för hundarna behagligare väderlek gav oss möjlighet att prova på mera

praktiska övningar. Vi övade, förutom ett antal kontaktövningar, stopp i uppflog, sekundering, inkallning under svår störning (doft av vilt), avans och spår. Vi diskuterade olika situationer, fick och gav varandra goda råd.

Hela träffen avslutades med en liten tävling för dem som deltagit i dressyrkursen. Det hela gick ut på att få sin hund att agera på kommando så fort som möjligt i en miljö där förarkontakten var viktig. Tävlingen var indelad i två klasser en valpklass där seger ekipaget blev Ramos (7 mån) med husse Erik Liedgren från Skellefteå. I den andra, öppna klassen segrade Mac (15 mån) med husse Patrik Axelsson från Luleå.

Efter en liten prisceremoni avslutades årets bretonträff. Till undertecknads stora glädje hjälptes alla åt att städa och duka av både ute och inne.

Ett stort tack till vår fullständigt fenomenale instruktör Saila Suorsa som än en gång ställer upp och hjälper oss i Bretonklubben.

Sist men inte minst ett lika stort tack till Er deltagare i träffen för stort engagemang, prestigelöshet och mycket trevligt umgänge, det sista inte minst under vår lilla grillafton på lördag kväll.

Skitjakt på Er go vänner.

*Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson*

Utställningskritik

SKF Malmköping 2011-07-09

Domare Bo Wallin

Jaktklass:

Eirams Pigge Primus s37626/2009
Född 2009-04-29
E: Midtvejs Camus
U: J LP1 SE UCH NO UCH SE JCH
Eirams Wakna Wimsa
Uppf: Marie Nylander, Visby
Äg: Jimmy Andersson, Härnösand
Pris: Jkl Excellent Jkk 1 ck BH1 Cert BIM
Detaljbeskrivning: 50,5 cm. Utmärkt helhet. Vackert välskuret huvud med utmärkta proportioner. Utmärkt hals, överlinje och svans. Väckroppad med utmärkt underlinje. Från sidna sett utmärkta rörelser. Väckgående framifrån. Rör sig aningen marktrångt bak. Utmärkta tassar. För säsongen ganska bra hårlag.

Juniorklass

Tresallier Flitters SE63130/2010
född 2010-05-25
E: Uman Du Bois Courcol
U: Catja v Junkerhof
Uppf: Marie Nylander, Visby
Äg: Eva Olausson, Alingsås
Pris: junkl Very Good
Detaljbeskrivning: 48cm. Mycket bra helhet. Vackert huvud. Utmärkta proportioner i huvudet. Utmärkt hals + överlinje + svanssättning. Vacker underlinje, en aning båtkölsformad bröstorg. Väckvinklad. Väckgående framifrån och sett från sidan men rör sig smalt bak. Mycket bra tassar. Väckvisad o trevlig med utmärkta färger.

Jaktklass

J JWW-10 Ebene des Amis de La Lande s55533/2009 född 2009-06-01
E: R`Vampire Du Mas dÉyraud
U: Taiwan de Kerveillant
Uppf: Joel M. Bouillaud, Frankrike
Äg: Marie Nylander, Visby
Pris: jkl 1 jkk 1 ck Btkl 2 Cert
Detaljbeskrivning: 47cm. Utmärkt helhet. Vackert välskuret huvud med utmärkta proportioner. Utmärkt hals + överlinje+ bröstorg, väll

välvad o långt bröstben. I rörelse välvinklad välgående. Utmärkta tassar. Tik på nedre gränsen men ändå utmärkt typad. Väckvisad.

Öppenklass

Eirams Penny Pepper s37629/2009
Född 2009-04-29
E: Midtvejs Camus
U: J LP1 SE UCH NO UCH SE JCH
Eirams Wakna Wimsa
Uppf: Marie Nylander, Visby
Äg: Per-Olov Thorén, Enköping
Pris: ökl Very Good
Detaljbeskrivning: 49 cm. Mycket god helhet. Vackert välskuret huvud med utmärkta proportioner. Typiskt uttryck. Utmärkt hals o överlinje. Väckkuren med ganska bra bröstorg men något för lång i sin kropp. Väckvisad (relativt välgående, svärvisad) Utmärkta tassar, mycket bra hårlag. Väckra färger.

Eirams Queen Qelly s69926/2008
född 2008-11-10
E: DK UCH Merlot
U: NORD V-07 NORD V-03 NORD JV-03 SE V-05 NORD UCH INT UCH Eirams Unika Unni
Uppf: Marie Nylander, Visby
Ägare: Lars Eriksson, Stallarholmen
Pris: ökl Excellent
Detaljbeskrivning: 47cm. Utmärkt helhet. Mycket vackert huvud. Utmärkt hals+ överlinje o svans. Förhållandevis vällkroppad o ganska bra underlinje. Väckvinklad fram. Aningen öppna vinklar bak. Tik med utmärkt helhet. Aningen svärvisad i trav men mycket vacker i stillastående. Utmärkt färg.

Championklass

DK UCh Midtvejs Corazon DK09899/2006
född 2006-05-26
E: FT-Ch- F F Ch MackÍntosh De La Mur Haille Au Loup
U: DK ch DKK V-05 Midtvejs Coco
Uppf: Karsten Hinnerup, Danmark
Äg: Hans-Henrik & Birgitte Abel Grand, Danmark
Pris: chkl Excellent chkk 1 ck BT 3 R-CERT
Detaljbeskrivning: 48,5 cm. Utmärkt helhet. Vackert huvud men kunde haft aningen kortare nosparti. Utmärkt hals+ överlinje + svans. Vacker underlinje. Utmärkt bröstorg. Väckvinklad. Väckgående med utmärkta tassar. Väckra färger med utmärkt hårlag.

Veteranklass

INTUCH NORD UCH NORDJV-03
NORDV-03 J SV-05 Eirams Unika Unni
s12485/2003 född 2002-12-10
E: J LP1 SUCH INTUCH SJCH
Stevnsåens Marco
U: SUCH Keerens Nicky
Uppf. & Äg.: Marie Nylander, Visby
Pris: vetkl Excellent vetkk 1 ck BIR
Detaljbeskrivning: 47 cm. Utmärkt helhet.
Huvud med utmärkta proportioner, välkropp-
pad med mycket vacker underlinje. Mycket bra
bröstkorg. För rasen utmärkta vinklar. Grov
rejäl benstomme. Utmärkta tassar. Vålgående
tik med ganska bra hårlag. Välvisad o trevlig.
Bäst veteran.

Uppfödarklass

Kennel Eirams
Homogen grupp vad det gäller typ och helhet.
Genomgående utmärkta huvuden. Samtliga
vältypade i stort. Alla välvinklade. Utmärkta
vinklar. Vålgående. Utmärkta tassar. Utmärk-
ta pälsar. En grupp som väl försvarar sitt HP.
Bästa grupp

SKF Malmköping 2011-07-10

Domare Ann Carlström

Jaktklass:

Eirams Pigge Primus s37626/2009
Född 2009-04-29
E: Midtvejs Camus
U: J LP1 SE UCH NO UCH SE JCH Eirams
Wakna Wimsa
Uppf: Marie Nylander, Visby
Äg: Jimmy Andersson, Härnösand
Pris: Jkl Excellent Jkk 1 ck BH1 Cert BIM
Detaljbeskrivning: 50 cm. Tilltalande helhet o
proportioner. Maskulint huvud med bra nos-
parti. Fint uttryck. Välplacerade öron. Mycket
bra hals o rygglinje. Något fallande kors. Bröst-
korgen kunde vara bättre formad i den undre
delen. Lagom vinklad. Rör sig något trångt
fram o bak. Typiska rörelser från sidan. Päls i
något fällning.

Juniorklass

Tresallier Flitters SE63130/2010
född 2010-05-25
E: Uman Du Bois Courcol
U: Catja v Junkerhof
Uppf: Marie Nylander, Visby
Äg: Eva Olausson, Alingsås
Pris: junkl Very Good
Detaljbeskrivning: 48 cm. Kompakt men något
luftigt helhetsintryck. Feminint huvud. Fint ut-
tryck. Något långt nosparti. Mycket bra hals o
rygglinje. Tillräcklig bröstkorg. Rakställd över-
arm. Öppna vinklar. Rör sig hasvid bak. Ty-
piska rörelser från sidan. Något ostabilt fram.
Utmärkt pälskvalité.

Jaktklass

J JWW-10 Ebene des Amis de La Lande
s55533/2009 född 2009-06-01
E: R' Vampire Du Mas d'Eyraud
U: Taiwan de Kerveillant
Uppf: Joel M. Bouillaud, Frankrike
Äg: Marie Nylander, Visby
Pris: jkl 1 jkk 1 ck Btkl 2
Detaljbeskrivning: 48 cm. Tilltalande helhet.
Ina proportioner. Kort o kompakt. Feminint
huvud. Utmärkt uttryck. Kort fin nos. Väl an-
satta öron. Mycket bra hals o rygg. Välkropp-
pad. Någor öppna vinklar fram o bak. Rör sig
bra bak. Typiskt från sidan men kunde ha nå-
got längre steg. Något trång fram. Bra päls men
i fällning.

Öppenklass

Eirams Penny Pepper s37629/2009
Född 2009-04-29
E: Midtvejs Camus
U: J LP1 SE UCH NO UCH SE JCH Eirams
Wakna Wimsa
Uppf: Marie Nylander, Visby
Äg: Per-Olov Thorén, Enköping
Pris: ökl Excellent ökk 2 ck
Detaljbeskrivning: 49 cm. Tilltalande helhet.
Fina proportioner. Feminint huvud. Kort o fint
nosparti. Ögonfärg som harmoniserar. Välpla-
cerade öron. Utmärkt hals o rygglinje. Mycket
bra bröstkorg. Aningen lång i länden. Lagom
vinklad. Rör sig något trångt bak o fram. Ty-

piskt från sidan. Bra päls. Något i fällning. Hårligt temperament.

Eirams Queen Qelly s69926/2008 född 2008-11-10

E: DK UCH Merlot

U: NORD V-07 NORD V-03 NORD JV-03 SE V-05 NORD UCH INT UCH Eirams Unika Unni

Uppf: Marie Nylander, Visby

Ägare: Lars Eriksson, Stallarholmen

Pris: ökl Excellent ökk 1ck BT 4

Detaljbeskrivning: 48 cm. Utmärkta proportioner o helhet. Feminint huvud med typiskt uttryck. Välplacerade öron. Utmärkt hals o överlinje. Mycket bra bröstorg. Lagom vinklad fram o kunde vara fastare i sin handlov. Typiska rörelser. Päls i fällning.

Championklass

DK UCh Midtvejs Corazon DK09899/2006 född 2006-05-26

E: FT-Ch- F F Ch MackIntosh De La Mur Haille Au Loup

U: DK ch DKK V-05 Midtvejs Coco

Uppf: Karsten Hinnerup, Danmark

Äg: Hans-Henrik & Birgitte Abel Grand, Danmark

Pris: chkl Excellent ckk 1 ck Cert BIR

Detaljbeskrivning: 48 cm. Utmärkt helhet o proportioner. Feminint huvud med något långt nosparti. Kunde vara lite mer markerat stop.

Välplacerade öron. Utmärkt hals o rygg. Vålkroppad. Någor öppna vinklar fram o bak. Rör sig typiskt från sidan. Bra pälskvalité. Champion idag.

Veteranklass

INTUCH NORD UCH NORDJV-03 NORDV-03 J SV-05 Eirams Unika Unni s12485/2003 född 2002-12-10

E: J LP1 SUCH INTUCH SJCH Stevnsåens Marco

U: SUCH Keerens Nicky

Uppf. & Äg. : Marie Nylander, Visby

Pris: vetkl Excellent vetkk 1 ck BT 3

Detaljbeskrivning: 47 cm. Utmärkta proportioner o helhet. Feminint huvud. Aningen långt nosparti. Bra ansatta öron. Utmärkt hals o rygglinje. Utmärkt bröstorg. Lagom vinklad. Rör sig trångt bak. Utmärkta rörelser från sidan. Något trångt fram. Bra pälskvalité. Får inte bli vågigare. Bästa veteran.

Uppfödarklass

Kennel Eirams

Homogen grupp från 3 kombinationer där uppfödaren har lyckats med vältypade, vålkroppade hundar med bra kompaktet. Fina typiska huvuden med bra kroppar o typiska rörelser. Grattis. Bästa grupp.

Traste

Primus

Årets hund & unghund

OBSERVERA: I denna tabell över poängställningen för årets hund respektive unghund finns alla rapporterade resultat. De meriter som intjänats i Sverige kommer oss tillhanda per automatik men utländska resultat tex från Norge MÅSTE hundägaren själv rapportera. Jag vet med säkerhet att nedanstående tabell håltar pga att rapporten inte skickats in.

Skicka alltså snarast dina resultat till Lillemor Eliasson!! /red

SBnK Årets hund och unghund 2011-04-10

2011-08-31

[illegible]

OBS! Premieringar vid särskilda prov summeras inte med i årets unghund resp årets hund

Välkommen till Svensk Breton Klubb hälsas följande nya medlemmar
1 juni - 31 augusti

Wikström Urban
Berntsson Jan
Hörnlund Stefan
Andersson Henrik
Andersson Mats

Sågverksgatan 17
Angrimseröd 350
Kartstigen 29
Envägen 3
Persvägen 16

941 93 Piteå
472 93 Svanesund
912 33 Vilhelmina
312 60 Mellbystrand
792 36 Mora

Hård af Segerstad Ulrik
Åberg Gunilla
Gröndahl Oscarsson Lena
Ahlgren Kajsa
Karlsson Knut

Brattforsgatan 5
Nyhemsgatan 4
Valloxvägen 37
Stenberget 118
Scaringsvägen 3

123 50 Farsta
702 17 Örebro
741 42 Knivsta
275 64 Blenarp
903 33 Umeå

Linton Jacob
Sandström Erik
Klingspor Johan
Bergman Håkan
Nyström Anna

Genarp 141
Päronvägen 32
Stora Sundby Gård Slottet
Sakajärvi 19
Kålrotsvägen 20

247 99 Genarp
902 36 Umeå
640 40 Stora Sundby
982 92 Gällivare
961 47 Boden

Fjaestad Adam o Helen Rackstad

Fjaestads udde 1

671 92 Arvika

Tack Sven Danielsson, Knivsta, Margareta Lundqvist, Boliden, Ulf Rikardsson, Vilhelmina och Lena Boholm, Skellefteå för att Ni kollektivanslutit Era valpköpare.

Johan Viklunds Milton in action

Föreningsbrev

B

**Porto
Betalt**

Returadress

~~Kjell Lundberg
Forsavägen 7
820 65 Forså~~

www.breton.se